

אחרי שהשניים הורשעו ברצח הפקיד של החברה — הואשמו מנהליה בהונאת הלקוחות שלהם

ידלין מס' 2

עובדת נוספת בחברה, רחל מונק. על-פי כתבי-האישום היו הלקוחות מוסרים יפוי-כוח לאחד מעובדי-החברה, הקרוי יועץ, וזה היה קונה ומוכר ניירות-ערך על-פי שיקול דעתו. לכל יועץ נפתח חשבון נפרד, שהיה

מישרי החברה נמצאים כרוחב לילינבלום בתל-אביב. מוריץ דקתי הגיורה, הנראית צעירה מגילה, אף ניהלה שתי קרנות-נאמנות. למוריץ את טוֹכְלֵר היה בשוק שם יוצא-מך-הלכל. עם לקוחותיה, שנבחרו

מזו של הברוקר הנרצה, יעקב אלטרוביץ, עוד ימשיך להרהר במיסרונות בית-המישפט המחוזי בתל-אביב, למרות שמישפט רוצחיו הסתיים השבוע.

ב-24 באפריל הוגש סוף-סוף, אחרי עיכובים רבים ומיותרים, כתבי-אישום מפורט נגד יעל ויצחק מוריץ. בעלי ומנהלי חברת הברוקרים המכוברת והמפורסמת מוריץ את טוֹכְלֵר. תחילת החקירה המישטרית בתיק זה היא תולדה של חקירת גיל כריגל, שהורשע ברצח הברוקר, אשר היה מפעיל של מוריץ את טוֹכְלֵר באולם הכנסה לניירות-ערך בתל אביב — תפקיד חשוב ביותר.

כאשר נחקרו כריגל ועובדים בכירים בחברה, נחשפו סיפורי אף לילה ולילה על המתרחש בחברה, מעשים שחייבו את העמקת החקירה. בעוד שאת הצד הפלילי של הרצח חקר צה"מ (צות חקירה מיוחדת) של מישטרת תל-אביב, הרי שאת ההיבטים הכלכליים חקר צוות של היחידה הארצית לחקירות-הונאה במטה הארצי, בראשות נורמן פייט, סגן מפקד היחידה, והחוקר חנוך וסרצוג, שפרש בינתיים מהמישטרה.

בחודש מרס לפני שנה הובאה יעל מוריץ למישטרה היחידה ונעצרה. היא ועורך-דינה, רב ("דובל'ה") וייסגלס, עשו כל מאמץ להתחמק מהעיתונאים שהמתינו לה ליד אולם המעצרים. שלא כדיון, הוטל איסור על פירסום שמה. איסור זה בוטל אחרי כמה ימים, בעיקבות פניית כתבי בית-המישפט לשופט המחוז אריה אבן-ארי.

מאז המעצר והשחרור כעבור כשלוש שנים, בני הוג מוריץ, בעצת טובי הפרק לטים בארץ, לבטל את רועי-הגזירה. אחרי שנכשלו בכל מאמציהם, שהגיעו עד ללישכתו של היועץ המישפטי לממשלה, יצחק זמיר, הוגש כתב-האישום.

רווחים

"מ"האוויר"

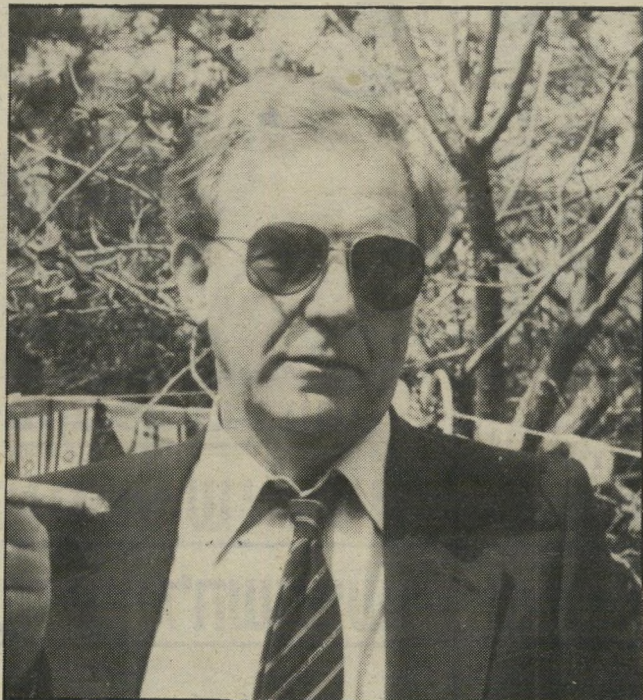
בני-הזוג מוריץ הם שם רב לא רק בעולם הפינאנסים הצר.

הם מתגוררים ברחוב דובנוב בתל-אביב. יעל היא בת 50, ילדת תל-אביב, בת לשימרון אלמן, שהיה מבעלי-המניות של חברת אמפא. כשלמדה באוניברסיטה העברית בירושלים היא הכירה שם את יצחק, שלמד מישפטים, היום בן 59. אחרי רומן קצר הם נישאו.

מוריץ הוא בנו של עורך-דין, מקס מוריץ, שהקים בשנת 1934 חברה להשקעות ביחד עם השופט קורט טוכלר. החברה נקראה על שם השניים. אחרי מותו של טוכלר רכשה חברת אמפא את מניותיו. מוריץ הבן ירש את האב.

עורך-הדין מוריץ הוא פעיל במפלגה הליברלית, ומקורבו של השר יצחק מוריץ. בעבר הוזכר שמו כמועמד לתפקיד נגיד בנקי-ישראל. עתה הוא עומד לדיון, בריוק כמו מועמד אחר בעבר, אשר ידלין. אילו אכן התמנה מוריץ לפני שנתיים לתפקיד הממלכתי הבכיר, היה הליכוד מסתבך היום בשערוריה איומה, שלידה היתה מחוויורה פרשת ידלין המקורית.

יעל נכנסה לניהול העסק המישפטי למרות שלא היתה בעלת השכלה אקדמית מלאה ככלכלה, ובעלת העריף להתעסק בפרקטיקה פרטית כעורך-דין.

נאשם יצחק מוריץ מועמד לתפקיד נגיד בנק ישראל

קרוי "חשבון מרכז", ובאמצעותו היה היועץ מבצע את העסקות במהלך המיסחר בכרסיה. בתום כל יום-מיסחר היו היועצים אמורים להעביר ללקוחותיהם מידע על הפעולות שנעשו באותו היום בחשבונם.

בעלי-החברה התירו ליועצים שלהם לפתוח חשבונות עבור עצמם ולעשות בחשבונות אלה ככל שירצו. לעובד אחר, ארתור סלאברט, פנו הנאשמים וטענו כי הרווחים שעשה

בפקידה, נמנים שופטים, שרים ואנשי משק ומימשל בכירים. מאז נעצר כריגל הועמדו לדיון חמישה מעובדי החברה, בהאשמות חמורות של גניבת כספי לקוחות והונאת החברה. עתה הגיע תור הבעלים עצמם.

כתבי-האישום, שהוגש על-ידי אמנון רודה, מנהל המחלקה הפלילית כלכלית בפרקליטות מחוז תל-אביב, הוא משתרע על-פני שישה עמודים. הוא מכיל שלושה אישומים, חלקם גם נגד

בחשבוננו הם מ"האוויר" ושעליו להחזירם לחברה, באמצעות ניטול למפרע של רכישות. סלאברט חשש למקום עבודתו והסכים, בלית-כריחה, כך הועברו 100 אלף דולר רווח, מחשבוננו הפרטי של היועץ לחשבון החברה. המדובר בפעולה במהלך החודשים בין דצמבר 1982 לאפריל 1983.

סלאברט, שנכנס לחובה בחשבוננו נדרש אף לשלם ריבית על יתרת החובה. האישום השני מתייחס לתיק המניות של עורך-הדין ירון לבנשטיין שבטיפול החברה. הוא, אגב, משמש כעורך-הדין של מישפחת כריגל. לבנשטיין ביקש להגדיל את רווחיו, ובעצת יעל מוריץ העביר אליה את השקעותיו, שהיו בבנק מיסחרי. אחרי שהבטיחה לו רווחים גדולים יותר משהיה צפוי שיקבל בבנק, גם בעניין זה מוזכר שמו של

נאשמת יעל מוריץ עושה, הונאה. רישום כוזב

סלאברט. לבנשטיין הופנה אליו, וזה ביצע עבורו רישום למפרע של רכישת מניות, כדי לפצותו על ההפסד שנגרם לו כתוצאה מעמלה ששילם בעת העברת כפסו מהבנק למוריץ את טוֹכְלֵר.

פעולות אלה בוצעו בחודש פברואר 1983, זמן קצר לפני רצח אלטרוביץ. באישום השלישי והאחרון מדובר על כך שלבנשטיין ראה כי חשבוננו מצטמצם, עקב ירידה בשערי-המניות. הוא פנה ליעל מוריץ וביקש לקבל את הסכום שהשקיע, בערך צמוד לדולה, אפילו בלא רווח.

כדי לפצותו, הורתה מוריץ לעובדת שלה, מונק, לערוך רישומים למפרע בחשבוננו של סלאברט, כך שבכל ההפסדים בחשבוננו של לבנשטיין ישא חשבוננו האישי של סלאברט.

השדים

ימשיכו לעופף

מוריצים מואשמים בסידרת עבירות חמורות כמו רישום כוזב במיסמכים, עושה, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, מירמה והפרת אמונים, קשירת קשר להונות וקניה ומכירה של ניירות-ערך שלא במהלך המיסחר הרגיל.

הסכומים שבהם מדובר הם בסך כולל של מאות אלפי דולרים — הון עתק לכל הריעות.

פרשת רצח אלטרוביץ היא אכן תיבת-פאנדורה. עד היום נחקר ומוצה עניין הרצח ומבצעיו. אך השאלה היכן הוסתרו הכספים בחו"ל — כספם של הנרצח ושל האחרים, ביניהם כריגל — עדיין לא הגיעה לדיונים רציניים בבית-המישפט. גם כתבי-האישום נגד בעלי מוריץ את טוֹכְלֵר נראה כקצה של קרחון בלבד. מתוך אלפי שעות ההקלטה שבוצעו במהלך הדיונים במישפט רצח הברוקר, יש שעות רבות מאוד שלא זכו לכיסוי תיקשורתי הולם, והן טומנות בחובן כמה סקופים לא קטנים.

הרשעתם של כריגל ורונון שני-שגיא, לא סגרה, כך נראה, את התיבה. השדים ימשיכו לעופף מתוכה.

בן-ציון ציטרין

שגיא-שני ובן-גל בין שוטרים על ספסל הנאשמים פעמיים מאסר-עולם